

“ΠΑΤΕΡ ΥΜΩΝ” (Θοδωρής Θερίου 1746)

Βασίλης Κορκολόπουλος
Πολιτικός Μηχανικός

Έβρεχε την Τρίτη μετά το Πάσχα του '97, καθώς φθάναμε βράδυ στην Πάτρα, επιστρέφοντας μετά από μια πολυήμερη παραμονή στην Ηλεία.

Φύσαγε δυνατός νοτιάς, αλλά δεν έκανε κρύο. Πάω στη στροφή για την Αγίου Νικολάου, λέω στη γυναίκα μου: “Μαρουλικο, πάμε μια βόλτα στα Γιάννενα;”

Αυτό ήταν! Χωρίς να το κατάλαβουμε, βρεθήκαμε στο φεριμπότ “Βενιζέλος”, και ξημερώματα, υπό καταρακτώδη βροχή, πιάσαμε Ηγουμενίτσα.

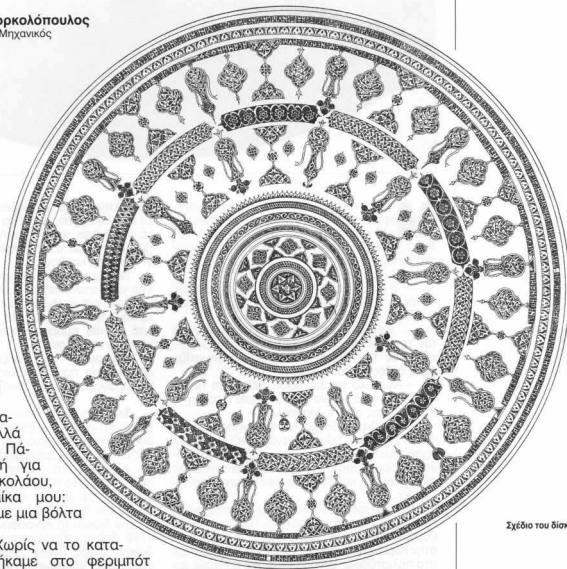
Εκείνο το πρωινό ήταν σημαδιακό, τό 'νωθα περιεργο, απροσδιόριστο, αλλά και βέβαιο πως κάτι ξεχωριστό θα έφερνε.

Είχε φωτίσει για καλά όταν φτάσαμε στο Βαβούρι για να πάρουμε τον Γιάννη τον Τζιζοβάρη – τον Ηπειρώτη.

Ήπιαμε καφέ που έφτιαξε η κυρά Άννα, θαυμάσαμε τις πέτρινες μάντρες που είχε φτιάξει κι ομορφυνε το σπιτικό του, και κατά τις δέκα πήραμε το δρόμο για τα Γιάννενα. Πριν από το μεσημέρι είχαμε τρυπώσει κιόλας στο μαγαζί του Τζιμ. Πάντα βρίσκαμε κάνα παλιό “ασήμι” ή “μπακίρι”, που, μετά από πολλά παζάρια και φωνές για την τιμή, γινόταν μέρος της συλλογής.

Τούτη η φορά έμελλε να 'ναι η πιο τυχερή.

Ο Γιάννης κάτι μου είχε ψιθυρίσει στη διαδρομή για ένα “σινι”, που ο “Δελής” δεν το έδινε. Μου το περιγράψε σαν κυνηγός που γεμίζει για να χτυπήσει το λαγό που έχει δει, ενώ εκείνος έχει ήδη λακίσει!

Σχέδιο του δίσκου.

Φωτογραφική λεπτομέρεια του δίσκου, από το τμήμα όπου φαίνεται το ανδρικό κεφάλι προς την περιφέρεια. Σχολιάζουν οι δύο επηρεαστές κυκλικές σειρές: η μια στην εντελώς εξωτερική περιφέρεια, η άλλη στη μεβέπονη, εσωτερική, όπου "πατούν" τα αγγία.

Μπαίνοντας στο μαγαζί, το "ένωσα"-αντικριστό καθώς ήταν- να με περίμενε από καιρό... κι είχα αργήσει. Έκανα πως δεν το κοίταξα. Μετά από αναζητήσεις ωρών στο πατάρι του κυρ-Τζήμη και στην καμάρη πίσω από το "μπερντέ", τον ρώτησα:

— Η Μαρούλα έχει βρει μια σιδερένια βάση και θέλει να κάνει ένα τραπεζάκι· μήπως υπάρχει κανένα μεγαλούτσικο σινί;

— Έχω δύο, αποκρίθηκε με τα ρουθούνια του τεντωμένα, έτοιμος να με "κατασπαράξει", κάνοντας τον Γιάννη να αρχίσει να βηματίζει προς άλλες κατευθύνσεις.

— Αφεντικό του μαγαζιού, θέλω κάτι το καλό αλλά φτηνό, για να μην τρῆψει η τσέπη — δειξε τι έχεις στην κ. Μαρούλα.

Και ω θαύμα-θαυμάτων, που γράφει και το σινί, η συμφωνία έκλεισε σ'ένα λεπτό! Η επιταγή γράφτηκε, παραδόθηκε με την κατάλληλη συνοδεία μουρμούρας και το σινί πάρθηκε, τυλίχτηκε σε λαδοκόλλα και χασαπόχαρτο κι άρχισε να ταξιδεύει....

Φύγαμε από τα Γιάννενα, αφού φάγαμε στη Γάστρα το πιο νόστιμο φαγητό. Βρεθήκαμε στη Γουμένισσα με ήλιο και μπουνάτσα, περάσαμε στην Κέρκυρα, ανάψαμε κερι στον Άγιο, πήγαμε στα παλιατζόικα, ξαναφάγαμε, και μπήκαμε μεσάνυχτα στο καράβι.

Νωρίς το πρωινό της Πέμπτης βγήκαμε στο λιμάνι της Πάτρας. Ανεβήκαμε στο Μέγα Σπήλαιο, περάσαμε τα Καλάβρυτα, προσκυνήσαμε στην Αγία Λαύρα, διασχίσαμε την Κλειτορία και αργά τ'απόγευμα ξαποστάσαμε στο καλύβι που 'ναι στο κτήμα του Άστρους. Το Σάββατο θα είχαμε τα βαφτίσια του Μάρκου της Κατερίνας στο εκκλησάκι του Αι-Γιώργη.

Εκεί ανοίξαμε το δέμα και είδαμε από κοντά τι είχαμε πάρει!... Ποτέ δεν θα καταφέρω να το περιγράψω. Τούτο το πράγμα δεν σ'αφήνει, μιλάει μόνο του...

(Για τα τραγούδια του Γιάννη στα βαφτίσια θα γράψω μια άλλη φορά.)

Έρχονται στιγμές μέσα από μια έντονη αλλά απροσδιόριστη επικοινωνία που έχει ένας

συλλέκτης με τα αντικείμενα που έχει βρει και τα έχει αγαθήσει, να θέλει να τα πλησιάσει, να τα αγκαλιάσει, να τους μιλήσει, να τα ακούσει... (Μερικά απ'αυτά —αλήθεια σας λέω— μιλάνε γι'αυτά που κρύβουν.)

Δεν έχω εκείνες τις γνώσεις που απαιτούνται για ν'αποτολμήσω μια λαογραφική προσέγγιση του αντικειμένου που παρουσιάζω. Γι'αυτό προτίμησα να γράψω ένα οδοιπορικό για ένα από τα πιο όμορφα λαογραφικά αντικείμενα που έχω αντικρίσει.

Ευχαριστώ για ακόμη μια φορά την Αρχαιολογία, που μου έδωσε τη δυνατότητα να το παρουσιάσω με τον δικό μου τρόπο.

Σινί: δίσκος μεταλλικός, συνήθως χάλκινος (μπακίρι), κυκλικό σχήματος. Το σινί στο οποίο αναφέρεται το κείμενο έχει διάμετρο περίπου 1 μέτρο. Στις δύο εξωτερικές περιφέρειές του είναι γραμμένο το "Πάτερ ημών", με κάποιες ανορθογραφίες (ΥΜΟΝ, π.χ.), και ευχές για την *πόσι* και την *βρώσι*. Βλέπει επίσης κανείς το όνομα του τεχνίτη και τη χρονολογία κατασκευής του δίσκου (ή εγγραφής): *Θοδωρής Θερίου 1746*. Ακόμη, στην πρώτη από τις δύο φαρυδικές διακοσμητικές ζώνες (αρχίζοντας από το κέντρο) είναι χαραγμένο ένα ανδρικό κεφάλι, πιθανότατα το πορτρέτο του τεχνίτη.

Η σχεδιαστική απόδοση του δίσκου είναι του Π. Επιτροπάκη.

Our Father

B. Korkolopoulos

Accidentally, if we accept that something happens accidentally, the author bought a bronze tray and, after its cleaning, he found out not only that the prayer "Our Father which art in heaven..." and the signature of the craftsman or the owner of the tray, was represented on it.